ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
11
ΙΟΥΝΙΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6852

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΣ ΣΤΑΔΙΟΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Διαπιστώνουν οἱ ξένοι, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐσιαστικῶς δὲν ὑπάρχει δικτατορία. Καὶ αἰσθάνονται ἔκπληξιν. Καὶ αὐτοβούλως προχωροῦν εἰς τὴν διάψευσιν τῶν κακοηθειῶν. Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰς κακοηθείας αὐτὰς διασπείρει καὶ καλλιεργεῖ ὁ διεθνὴς καὶ εἰδικώτερον ὁ Εὐρωπαϊκὸς κομμουνισμός. Καί, ὅπως εἶναι ἐπόμενον, τὸ τεχνητῶς συντηρούμενον κλῖμα τῆς δυσπιστίας, διαλύεται. Ἡ πραγματικότης ἔρχεται νὰ διαψεύσῃ τὴν κατασκευὴν τῶν φαντασιώσεων. Τὴν κατασκευὴν τοῦ ψεύδους. Τὴν κατασκευὴν τῶν σκοπιμοτήτων, αἱ ὁποῖαι οὐδεμίαν πλέον ἐπιβουλὴν εἰμποροῦν νὰ ὑπηρετήσουν. Ἀποτελεῖ νομοτέλειαν τὸ φῶς νὰ ἐπικρατῇ τελικῶς.

Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις τῆς 21 Ἀπριλίου ἔχει δημιουργήσῃ νέον τύπον πολιτικῆς ἐφαρμογῆς. Ἦλθε διὰ νὰ καθάρῃ καὶ νὰ δημιουργήσῃ. Δὲν ἦλθε νὰ ἐκδικηθῇ. Νὰ καθάρῃ κάποιαν κατάστασιν σήψεως. Καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὴν νέαν πολιτικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκφράζουσα τὴν λαϊκὴν θέλησιν, ὅπως ἀπεδείχθη εἰς ὅλας τὰς ἐπαφὰς τῶν κυβερνητικῶν κλιμακίων μὲ τὸν Λαὸν καὶ ὅπως θὰ ἐπαναβεβαιωθῇ καὶ εἰς τὴν συνέχειαν τῶν συναντήσεων, θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ἐμφορῆται καὶ ἀπὸ πνεῦμα τιμωρίας. Ἐπὶ τέλους, ὑπῆρχον οἱ ὀλετῆρες. Ὑπῆρχεν ὁ τυχοδιωκτισμὸς τῆς κομματικῆς φαυλότητος. Τοῦ τραγικοῦ αὐτοῦ φαινομένου τῆς μετακαραμανλικῆς περιόδου, ἡ ὁποία πρὸ οὐδεμιᾶς ἠθικῆς ἐπιταγῆς ἐδίστασε καὶ κανένα ἠθικὸν κανόνα δὲν ἀφῆκεν ἀνεπιβούλευτον. Μιᾶς ἀπεράντου ἀθλιότητος κομματικῆς φαυλοκρατίας, ἡ ὁποία ἐπεκράτησε μὲ διαστάσεις ἀπιθάνου καὶ συγκλονιστικῆς κραιπάλης, ἀφοῦ, διὰ τῆς συκοφαντίας ἐναντίον τῶν ἀντιπολῶν καὶ διὰ τῆς ἀπάτης εἰς βάρος τοῦ Λαοῦ, κατώρθωσε νὰ ἀλώσῃ τὴν ἐξουσίαν καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς ἐκρηκτικὰς διαμορφώσεις. Ὑπῆρχον οἱ ἠθελημένοι καὶ οἱ ἀθέλητοι οὐραγοὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, οἱ ὁποῖοι μετέβαλον τὰ ἀνοικτὰ συνθήματα τῆς ἐπιθέσεώς του εἰς συγκεκαλυμμένας ἐπιφάσεις δῆθεν δημοκρατίας. Καί, βεβαίως, ὑπῆρχεν ἀπροσχηματίστως ὡμός, ἀδίστακτος, αὐτὸς οὗτος ὁ κομμουνισμός, ὁ ὁποῖος κατέτρωγε τὰ θεμέλια τοῦ Ἔθνους. Ὁ Λαὸς ἔπασχεν. Ὑπέφερε δραματικῶς εἰς τὴν λαβίδα ἀμφοτέρων. Οὐδαμοῦ διέκρινεν ἐλπίδα. Καὶ θὰ ἦτο φυσικόν, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατέστησαν φορεῖς τοῦ φρονήματός του, διὰ τὴν ἀνάσχεσιν καὶ ἐξουδετέρωσιν τῆς θανασίμου ἀπειλῆς, ἐὰν ἐπέτρεπον εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν περιστάσεων νὰ ἐκδηλωθῇ κατὰ τρόπον ἔντονον.

Ἐν τούτοις, δὲν συνέβη αὐτό. Ἀντιθέτως, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν βαθυτάτην τὸ πνεῦμα τῆς ἀπολύτου ἐπιεικείας, τῆς μετριοπαθείας καὶ τοῦ ἱπποτισμοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Ἐπανάστασις διεχειρίζετο τας περιστάσεις. Ἂς εὑρεθῇ, ἔστω καὶ ἕνας πολίτης, ὁ ὁποῖος, βάσει γεγονότων, νὰ εἰμπορέσῃ νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἐπιέσθη. Ἂς εὑρεθῇ ἔστω καὶ ἕνας ἐκ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς χθεσινῆς φαυλότητος, ὁ ὁποῖος νὰ ἀρνηθῇ τὸ γεγονός, ὅτι συνήντησεν ἠπιότητα ἀπίστευτον. Καὶ ἂς ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ παροῦσα πολιτικὴ πραγματικότης δὲν ἔχει προηγούμενον εἰς τὴν ἱστορίαν, ὄχι τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τοῦ Κόσμου ὁλοκλήρου.

Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Διατί ἡ τόση ἠρεμία καὶ ἡ τόση ἀγαθότης; Φόβος; Θὰ ἀπετέλει ἀστειότητα τοιαύτη ἐξήγησις. Σκοπιμότης; Θὰ ἦτο ἀστειότερον. Λοιπόν, τί ἀπομένει; Ποιὰ ἡ οὐσία αὐτῆς τῆς πραγματικότητος, ἡ ὁποία ἀφοπλίζει καὶ ἐκείνους, ποὺ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας εἶχον ἐκστρατεύσῃ καὶ ἐπετίθεντο μαινόμενοι ἐναντίον τῆς Ἐπαναστάσεως; Τὸ ἐρώτημα εἶναι φυσικόν, ἀλλ' ἔχει τὴν ἀπάντησίν του. Εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἐπανάστασις ἐγένετο ὄχι διὰ νὰ ἐπιβάλῃ καθεστὼς ἰδικόν της, ἀλλὰ διὰ νὰ δημιουργήσῃ τὰς προϋποθέσεις ἐπαναλειτουργίας τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, ἐπὶ ὑγιῶν, θετικῶν καὶ ἐντίμων βάσεων.

Ἡ Δημοκρατία, ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἐντεῦθεν, οὐδέποτε ἔπαυσεν ὑπάρχουσα. Ἁπλῶς, εἰσῆλθεν εἰς στάδιον θεραπείας. Καὶ εἰς στάδιον ἐπανευρέσεως τῆς ψυχῆς της. Καὶ τοῦ περιεχομένου της. Δὲν λειτουργεῖ καὶ δὲν θὰ λειτουργῇ ὡς εὔνοια ὑπὲρ τῶν ὀλίγων καὶ ὡς δημοκοπία ἐναντίον τῶν πολλῶν. Θὰ λειτουργῇ ὡς δυνατότης ἴσης ἀναδείξεως καὶ προκοπῆς. Καὶ μὲ τοιαύτην προϋπόθεσιν θὰ ἐπανέλθῃ ὁ Κοινοβουλευτισμός, ὡς θεσμὸς ἀντοχῆς, δυνάμενος νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ ἐθνικὸν σύνολον· ὡς θεσμὸς ἀποκλείων τὴν κομμουνιστικὴν διάβρωσιν καὶ θωρακίζων ἠθικὰς ἀξίας καὶ ἀρχάς, κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τὰ αἰτήματα τῶν καιρῶν καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ Λαοῦ μας, τοῦ ὁποίου ἡ ἀναμφισβήτητος ἀξία, εἶχε καταντήσῃ, ἁπλῶς, διαφημιστικὸν εἶδος εἰς χεῖρας τῶν ἀργυραμοιβῶν τῆς πολιτικῆς. Καὶ ἀκριβῶς, ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι ἡ πρόθεσις, ἡ θέλησις καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπαναστάσεως ἀκριβῶς διὰ τοῦτο λείπει παντελῶς πᾶν στοιχεῖον δικτατορίας. Καὶ ἐκπλήσσει ἐγχωρίους καὶ ξένους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀρχίσῃ νὰ ἐννοοῦν. Καὶ οἱ ὁποῖοι, ἀναμφισβητήτως, θαυμάζουν. Θαυμάζουν τὴν πλήρη ἀνταπόκρισιν τοῦ λαϊκοῦ αἰσθήματος εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς πολιτικῆς ζωῆς της προσπάθειαν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Προσπάθειαν, ἡ ὁποία πολλὰ θὰ εἶχε προλάβῃ ἂν ἐνωρίτερον ἐξεδηλοῦτο. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά, δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι καὶ τίμια σκέπτονται καὶ τίμια ἐνεργοῦν.

ΜΕΤΑ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΣΦΟΔΡΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΝ

ΤΑ ΙΣΡΑΗΛΙΝΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΔΑΜΑΣΚΟΝ

ΝΕΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΔΟΡΥΦΟΡΩΝ Ν' ΑΠΟΣΥΡΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΑΒΙΚΑ ΕΔΑΦΗ

ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΝ

ΣΥΝΗΛΘΕ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10.— Νέαν προειδοποίησιν ἀπηύθυνε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Ἰσραὴλ ἡ Μόσχα καὶ ἄλλα ἓξ κομμουνιστικὰ κράτη. Δι' αὐτῆς ζητοῦν ὅπως αἱ Ἰσραηλιναὶ δυνάμεις ἀποσυρθοῦν ἐκ τῶν Ἀραβικῶν ἐδαφῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν καταλάβει καὶ ἀπειλοῦν ἀποφασιστικὴν ἀντίδρασιν εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Ἰσραὴλ δὲν θὰ συμμορφωθῇ μὲ τοὺς ὅρους τῆς προειδοποιήσεως.

Ἡ πρώτη προειδοποίησις, ἥτις δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει, ἦτο ἡ τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων.

—o—

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΙΚΟΣ ΕΛΙΓΜΟΣ Η ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ;

ΚΑΪΡΟΝ, 10.— Βίαιαι διαδηλώσεις ἐπραγματοποιήθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸ τοῦ κτιρίου τῆς πρεσβείας τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Οἱ διαδηλωταὶ ἐπεχείρησαν νὰ παραβιάσουν τὸ κιγκλίδωμα τοῦ κτιρίου, ἀλλὰ διελύθησαν κατόπιν ἐπεμβάσεως τῆς ἀστυνομίας.

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γεγονότος τούτου, οἱ ἐν Καΐρῳ ξένοι παρατηρηταὶ ἐχαρακτήριζον τὴν νέαν προειδοποίησιν τῆς Μόσχας πρὸς τὸ Ἰσραήλ, ὡς προπαγανδιστικὸν ἐλιγμόν.

—o—

ΑΙ ΙΣΡΑΗΛΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΡΟΕΛΑΥΝΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΑΜΑΣΚΟΝ

Ν. ΥΟΡΚΗ, 10.— Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ συνῆλθε σήμερον τὴν πρωΐαν πρὸς ἐξέτασιν τῶν νέων κατηγοριῶν τῆς Συρίας, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας αἱ Ἰσραηλιναὶ δυνάμεις ἠγνόησαν τὴν κατάπαυσιν τοῦ πυρὸς καὶ προχωροῦν πρὸς τὴν Δαμασκόν.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὀργανισμοῦ κ. Θάντ ἀνέγνωσεν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἔκθεσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου τῆς δυνάμεως ἐποπτείας ἀνακωχῆς εἰς τὴν Παλαιστίνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ὅτι ἡ Δαμασκὸς βομβαρδίζεται ἀπὸ ἀέρος.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Συρίας ἐζήτησε παρὰ τοῦ Συμβουλίου ὅπως διατάξῃ τοὺς ἐπιτιθεμένους νὰ ὑποχωρήσουν ὄπισθεν τῶν γραμμῶν ἀνακωχῆς καὶ νὰ ἐπιβάλῃ κυρώσεις ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου «Ἡνωμένος Τύπος», Ἰσραηλιναὶ τεθωρακισμέναι δυνάμεις, ὑποστηριζόμεναι ὑπὸ τῆς ἀεροπορίας, παρέκαμψαν τὴν πόλιν Κουνέϊτρα καὶ προελαύνουν πρὸς Δαμασκόν.

—o—

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 10.— Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι πιστεύουν ὅτι τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ διὰ μίαν σταθερὰν διευθέτησιν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, εἶναι ἡ ἐκ μέρους τῶν Ἀράβων ἀναγνώρισις τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, ὥστε νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀπὸ 20ετίας ἐχθρότητά των.

Τοῦτο ὑπογραμμίζεται ὑπὸ ἐπισήμων ἀμερικανικῶν κύκλων, οἱ ὁποῖοι προσθέτουν ὅτι καὶ τὸ Ἰ-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΕΣΥΡΕΝ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ Ο ΝΑΣΕΡ

ΑΘΗΝΑΙ, 10.— Ἀγγέλλεται ἐκ Καΐρου ὅτι ὁ πρόεδρος Νάσερ ἀπέσυρε σήμερον τὴν παραίτησίν του. Τὴν ἀπόφασίν του αὐτὴν ὁ Αἰγύπτιος πρόεδρος κατέστησε γνωστὴν δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὅστις καὶ προέβη εἰς σχετικὴν δήλωσιν ἐνώπιον τοῦ Σώματος, ἀναγνώσας καὶ τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς.

Ὡς μεταδίδει τὸ πρακτορεῖον «Ρώϋτερ», ὁ κ. Νάσερ πληροφορεῖ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὅτι θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν προεδρίαν μέχρις ὅτου παύσουν ὑφιστάμεναι αἱ συνέπειαι τῆς εἰσβολῆς καὶ προσθέτει ὅτι τότε θὰ ὑποβάλῃ τὸ ὅλον ζήτημα ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ διὰ δημοψηφίσματος.

—o—

ΑΜΜΑΝ, 10. — Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰορδανίας Χουσεῖν ἀπηύθυνε ἔκκλησιν πρὸς τὸν Νάσερ ὅπως παραμείνῃ εἰς τὴν Ἀρχήν.

ΩΣ ΕΔΗΛΩΣΕΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ

Τὸ Ἰσραὴλ θὰ σεβασθῇ ὅλα τὰ θρησκεύματα

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, 10.— Ἐκπρόσωπος τοῦ Ἰσραηλινοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσε, σήμερον, ὅτι οἱ Ἅγιοι Τόποι, ὅλων τῶν θρησκειῶν, θὰ τύχουν σεβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐγγυήσεις θὰ δοθοῦν διὰ τὴν ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς αὐτούς.

Ὁ αὐτὸς ἐκπρόσωπος ἐδήλωσε, περαιτέρω, ὅτι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μαχῶν, αὐστηραὶ διαταγαὶ εἶχον δοθῆ εἰς τὰς Ἰσραηλινὰς δυνάμεις, ὅπως σεβασθοῦν τοὺς Ἁγίους Τόπους, καὶ τοὺς προστατεύσουν ἀπὸ κάθε παραβίασιν καὶ κάθε καταστροφήν. Σημειωτέον, ὅτι, ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῆς παλαιᾶς πόλεως τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῶν Ἰσραηλινῶν, ἐσχηματίσθησαν ἐπιτροπαί, εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνονται ἐκπρόσωποι τοῦ χριστιανικοῦ καὶ μουσουλμανικοῦ κλήρου, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ σεβασμοῦ τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ τῆς ἐλευθερίας εἰσόδου εἰς αὐτούς.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΟΥ

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΑΝΤΗΛΛΑΞΑΝ ΑΔΕΛΦΙΚΟΝ ΑΣΠΑΣΜΟΝ

ΘΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΩΜΕΝ, ΕΤΟΝΙΣΕΝ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΟΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΑΛΛΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ: ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΔΟΓΜΑΤΙΚΑΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ, ΘΑ ΔΙΑΔΩΣΩΜΕΝ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ: ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 10.— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Κωνσταντίνου καὶ Κασσανδρίας κ. Συνεσίου, τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τῶν Δέρκων κ. Ἰακώβου καὶ Κολωνίας κ. Γαβριὴλ, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετέβη σήμερον τὴν 10ην π.μ. εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰς τὸ Φανάριον.

Εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Πατριαρχείων τὸν ὑπεδέχθησαν, κατὰ τὴν τάξιν, οἱ Πατριαρχικοὶ Διάκονοι καὶ ἀρχιμανδρῖται, τὸν ἐνέδυσαν μὲ τὸν ἀρχιερατικὸν μανδύαν, ἀκολούθως δὲ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰσῆλθεν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναόν, ἐνῷ οἱ κώδωνες ἐκρούοντο καὶ οἱ χοροὶ ἔψαλλον τὸ («Ἄξιον ἐστίν»).

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἡ πομπὴ μὲ τὴν ἰδίαν, ὡς καὶ πρότερον τάξιν, ἀνῆλθεν εἰς τὰ πατριαρχικὰ δώματα, ὅπου πρὸ τοῦ παρεκκλησίου, ὑπεδέχθησαν τὸν Μακαριώτατον οἱ ἐπίσκοποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ συνώδευσαν αὐτὸν μέχρι τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου. Ἐκεῖ τὸν ἀνέμενεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ὅστις τὸν ὑπεδέχθη μετὰ καταφανοῦς συγκινήσεως, καὶ ἀφοῦ ἀντήλλαξε μετ' αὐτοῦ ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, τὸν παρουσίασεν εἰς τοὺς Μητροπολίτας συνοδικούς, τοὺς ὁποίους ὁ Μακαριώτατος ἠσπάσθη ἐγκαρδίως.

Μετὰ τὰς παρουσιάσεις, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησε τὸν Α. Θ. Παναγιώτατον, εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων: («Ἐρχόμεθα ἐπισήμως διὰ νὰ λάβωμεν τὴν εὐλογίαν τῆς Προκαθημένης τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν, τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ νὰ ξενισθῶμεν παρ' Αὐτῆς. Ἔχομεν ἐπιφορτισθῆ νὰ κομίσωμεν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν ἀπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ λαοφιλοῦς ἡμῶν Βασιλέως καὶ τοῦ ἐξοχωτάτου προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως μέχρι καὶ τοῦ ἐλαχιστοτάτου μέλους τῆς Ἐκκλησίας μας. Πάντες αἰσθάνονται τόσον πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Παναγιότητος, ὅσον καὶ εἰς τὸν πάνσεπτον ὑμῶν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, δι' ὅσα ὄντος ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἐπετέλεσε».

Καταλήγων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος εἶπε: «Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὴν Υ.Π. ὅτι ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Ὀρθόδοξοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι, θὰ προχωρῶμεν ὁμοῦ εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν μεγάλων συγχρόνων προβλημάτων. Μὲ συντονισμένον τὸ βῆμα, μὲ πηξίδα τὴν ἐνιαίαν πίστιν καὶ τὴν ἱερὰν μας παράδοσιν, μὲ ὁδηγὸν τὴν κανονικὴν τῆς Ἐκκλησίας μας τάξιν, θὰ βαδίσωμεν πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀπτόητοι πρὸ τῶν δυσκολιῶν καὶ ἄκαμπτοι πρὸ τῶν ἐναντίων ἀνέμων. Θὰ μᾶς γαλβανίζῃ τὸ ὅραμα τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, τοῦ δυστυχοῦς Ταντάλου καὶ Προμηθέως τῶν ἡμερῶν μας, διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ Βασιλεία τῆς ἀγάπης, τῆς ἑνότητος, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἀντίτυπον τοῦ θεανθρωπινου προτύπου, θὰ εἶναι ὁ στόχος μας. Καὶ μεθ' ἡμῶν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν».

Εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ Μακαριωτάτου, ἀπήντησεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης διὰ βαρυσημάντου λόγου, ἐκδηλώσας τὴν χαρὰν τῶν Πατριαρχείων διὰ τὴν ἀξιωτάτην ἀνάρρησιν εἰς τὸν θρόνον τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ κ. Ἱερωνύμου, τοῦ ὁποίου ἐξῆρε τὴν προσωπικότητα, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν τεραστίαν προσφορὰν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Συνεχίζων, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, μεταξὺ ἄλλων εἶπεν: («Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία καιρίως ἠσθάνετο πλειστάκις τὴν ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας ἀπουσίαν τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ δὴ εἰς καιροὺς ἐξόχως σοβαρούς. Λέγομεν δὲ ταῦτα ἵνα ἐξάρωμεν ἐντονώτερον τὴν σημασίαν τῆς εὐλογημένης ἐπισκέψεως αὐτῆς παρ' ἡμῖν καὶ τὸν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΚΑΛΩ ΤΟΥΣ ΠΑΛΗΟΥΣ Ν' ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΝ

Κάθε περασμένο εἶναι ὡραῖο, ἔτσι τόφτιασε ἡ φύση τὸ παρελθόν, νάναι νοσταλγικό, νὰ γεμίζῃ ἀπὸ συγκίνηση καὶ νὰ δημιουργῇ τὸ δάκρυ. Οἱ παληοὶ καλοὶ καιροί.. λέμε. Καὶ στὰ μάτια μας ξεσηκώνονται τὰ νέφελα τοῦ ρωμαντισμοῦ. Μὰ ὅμως, οἱ νέοι δὲν θέλουν νὰ πιστέψουν σ' αὐτὸ τὸ καλοφτιασμένο παραμύθι, ὅπως τὸ ἀποκαλοῦν. Καὶ αὐτὴ ἡ πρόκληση τοῦ παρόντος μὲ τὴν διαρκῆ προβολὴ τῶν περασμένων τοὺς εἶναι ἀνυπόφορη. Διανύουν μιὰ ἐποχή, αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, πιὸ εὔκολη ἀπὸ ἐκείνη τὴ δική μας καὶ τίποτα δὲν τοὺς παρασύρει πρὸς τὴν ὄμορφη ἱστορία τοῦ παρελθόντος, ποὺ τόσο τοὺς τὴν διαφημίζουμε ἐμεῖς. Τότε, πόσο ἠθικά, πόσο ἀγνά, πόσο πλούσια ἦσαν τὰ ἀνθρώπινα αἰσθήματα. Οἱ ἄνθρωποι ἤξεραν ν' ἀγαπιῶνται μεταξύ τους, νὰ ἔχουν ἐμπιστοσύνη ὁ ἕνας στὸν ἄλλο καὶ νὰ ζοῦν μέσα στὴν ἁπλότητα. Αὐτὰ ἔλεγα διαφημίζοντας μὲ πίστη τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, ποὺ ἔχει φτιάσει μέσα μου ἕνα τεῖχος ἀπὸ ἀναμνήσεις κρουστές. Μὰ νά! ποὺ ἐπεμβαίνει ἡ νέα ἡ κοπέλλα μὲ τὸ νέο κλῖμα τῶν ἰδεῶν της. Τί λέτε κυρία μου! ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ θὰ προτιμοῦσε νὰ ζοῦσε σ' αὐτὸ τὸ παρελθόν, ποὺ τόχετε κάμει εἰκόνισμα καὶ τὸ προσκυνᾶτε. Εἶναι ἕνας προσηλιτισμὸς νοσηρὸς αὐτὸς ποὺ σᾶς τραβάει στὰ περασμένα. Γιατὶ οὔτε ὑλικά, οὔτε ἠθικὰ ἀγαθὰ ἔχει κανεὶς νὰ ζηλέψῃ ἀπὸ τὸν καιρὸ αὐτό, ποὺ ἐζυμνεῖτε. Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ ἐνῖαι πιὸ εἰλικρινὴς καὶ πιὸ τίμια. Ὁ νέος κάνει ἐκεῖνο ποὺ θέλει, χωρὶς νὰ κρύβεται. Οἱ παληοὶ ἤσαντε ἰσοῦτες καὶ ὑποκριτές. Ἤθελαν νὰ εἶναι ἐλεύθεροι. Ἤθελαν νὰ ἀνήκουνε σ' ἕνα κόσμο μορφωμένο, ἀνεπτυγμένο, ἐπιθυμοῦσαν τὴ ζωή, τὴ γυναίκα... ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τοὺς ἦταν ἀδύνατα, ἀνέφικτα καὶ γι' αὐτὸ ζοῦσαν κουμπωμένοι. Σήμερα ὑπάρχει ἡ εὐκολία τοῦ ταξιδιοῦ καὶ τῆς μόρφωσης. Τὰ Πανεπιστήμια εἶναι γεμάτα, τὰ Πολυτεχνεῖα τὸ ἴδιο. Ἔξω συναγωνίζονται οἱ Ἕλληνες γιὰ εὐρύτερες σπουδές. Ὑποτροφίες δίδονται καθημερινῶς. Ἡ γυναίκα ἐργάζεται, κινεῖται, παραβρίσκεται σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς καὶ δίνει πλούσια τὸν ἑαυτό της παντοῦ. Σὲ τί ὑπολείπεται, λοιπόν, αὐτὸ τὸ κακόμοιρο τὸ παρὸν, ποὺ σεῖς θέλετε νὰ καταβαραθρώσετε μὲ τὴν ἀνάμνηση καὶ μόνον; Γιὰ θυμηθῆτε τὰ παληά σας, μὲ εἰλικρίνεια, καὶ σκεφθῆτε, γιὰ μιὰ στιγμή, τὰ βάσανα τῆς παληᾶς νοικοκυρᾶς. Σὰν τέτοια ἐποχή, ἄρχιζαν τὰ τινάγματα. Τὰ μπαλκόνια δεχόσαντε τὰ χαλιὰ καὶ τὰ χαλιὰ τὴν τινάχτρα. Ἐκεῖνο τὸ μπᾶμ καὶ μπουμ το νυκτερινό, σταμάτησε ἐπὶ τέλους Ἐμεσολάβησε ἡ ἠλεκτρικὴ σκούπα καὶ ὁ ἠλεκτρικος ἀπορροφητήρας. Ὑπῆρχε στὸ παληὸ σπίτι κανένας τεχνικὸς ἐφοδιασμός; Τὸ πάτωμα ἤθελε σφουγγάρισμα, τὸ πλύσιμο ζήταγε χέρια, ξεθέωμα καὶ ἡ μπουγάδα ἤτανε πληγὴ γιὰ τὴ νοικοκυρά. Τὰ ψυγεῖα ἀγνω